

प्राहिणोत्सहसा तस्य दानवेन्द्रस्य संयुगे । तस्य देहे विमुक्तास्ते मारुतेन समीरिताः । ११५१
 मग्राद्धकाया विबभुः पन्नगा इव पर्वते । स तैर्निपातितैर्गात्रैः चरद्भिरसृगव्ययं ।
 बभौ दैत्यो महाबाहुर्मूर्च्छातुमिवोत्सृजन् । ततोऽभिलोमा संक्रुद्धः प्रगृह्णान्यन्महद्वनुः ।
 रुक्मपुङ्गवांश्च निशितान् प्रेषयामास सायकान् । तैस्तं मर्मसु विव्याध सर्पानलविषोपमैः ।
 गात्रं सञ्छादयामास महाभैरिव पर्वतं । भूयः सन्धाय च शरं मुमोचान्तकसन्निभं ।
 सुपुङ्खं सूर्यसङ्काशं वाणमप्रतिमं रणे । तेन विद्धः स वाणेन संयुगे भीमकर्मणा । ११५२
 मुमोह सहसा देवो भूमौ च निपपात ह । ततो हाहाकृतं सर्वं देवे भूतलमास्थिते ।
 जगत्सदेवमाविशं यथाऽर्कपतने तथा । परिवारांस्तु समरे जघानास्य महामुरः ।
 एकत्रिंशत्सहस्राणि योधानां दानवोत्तमः । जयश्रिया सेव्यमानो दीप्यमान इवानलः ।
 प्रगृह्य कर्म्मकुं घोरं गतः शक्ररथं प्रति । तत्रैव तु महायुद्धे ससैन्यावस्थिनावुभौ ।
 प्रयुद्धौ सह वृत्रेण बलिना देवतारिणा । वणखड्गधनुष्पाणिः समरे त्यक्तजीवितः । ११५३
 आसाद्य सोऽश्विनौ वृत्रः स्थितो गिरिरिवाचलः । ततः शङ्खमुपाभाय दिषतां लोमहर्षणं ।
 व्याधोषतलनिर्घोषैः सर्वभूतान्यमोहयत् । ततः संहृष्टो रोमाणः शङ्खशब्दं विशुश्रुवुः ।
 यच्चराचसदेवैः घास्तस्याणवसमस्वनं । गदापरिघनिस्त्रिंशशक्तिशूलपरश्वधाः ।
 प्रगृहीता व्यराजन्त यच्चराचसबाहुभिः । तैः प्रमुक्तान्महाकायैः शूलशक्तिपरश्वधान् ।
 भक्षैर्वृत्रः प्रचिच्छेद भीमवेगरवैस्तथा । सोऽन्तरोचचराणाञ्च भूमिष्ठानाञ्च गर्जतां । ११५४
 शरैर्विव्याध गात्राणि देवानां प्रियदर्शनः । वृत्रासुरभुजोत्सृष्टैर्वज्रभिर्ध्वजैश्चरत्तथा ।
 निकृत्तान्येव दृश्यन्ते शरीराणि शिरांसि च । अथ रक्तमहावृष्टिरभ्यवर्षत मेदिनीं ।
 गदापरिघभिन्नानां देवानां गात्रसम्भवा । प्रच्छाद्यमानं देवैश्चैर्वृत्रं भीमपराक्रमं ।
 ददृशुः सर्वभूतानि सूर्यमभ्रगणैरिव । स रश्मिभिरिवादित्यः प्रतपन् सर्वदेवताः ।
 अविध्यदलवान् क्रुद्धः सायकैर्मर्मभेदिभिः । नदतो विविधान्नादानर्दितस्यापि सायकैः । ११५५
 न मोहमसुरेन्द्रस्य ददृशुस्त्रिदशा रणे । तेऽसिशक्तिगदाभिश्च परिघप्रासतोमरैः ।
 परश्वधैस्त्रिशूलैश्च प्रववर्षुर्महारथाः । ततो वृत्रः सुसंक्रुद्धस्तदाऽभ्यर्द्धितो बली ।
 अभ्यवर्षच्छितैर्वाणैस्तान् सर्वान् सत्यविक्रमः । ते वै विप्रकृता देवा विप्रकोर्णमहायुधाः ।
 घोरमार्त्तस्वरं चक्रुर्वृत्रासुरभयार्द्धिताः । उमृज्य ते गदाशक्तिशूलासिपरशून् रणे ।
 उत्तरां दिशमाजग्मुस्तासिता दृढधन्वना । ततः शूलगदापाणिर्व्यूढोरस्को महाभुजः । ११५६
 प्रावल्गात रणे दैत्यस्त्रासयन् सचराचरं । तत्रैकस्तु महाबाहुश्चोऽशुलधरः प्रभुः ।
 अभ्यधावत दैत्येन्द्रं वृत्रमप्रतिमं रणे । गृहीतचापो वेगेन प्रभिन्न इव वारणः ।
 वत्सदनैस्त्रिभिः पार्श्वे विव्याधासुरसत्तमं । सोऽतिविद्धो महेष्वासो वृत्रः परमकोपनः ।
 गदां जग्राह बलवान् गदाशुद्धविशारदः । तां प्रगृह्य गदां भीमामद्रिसारमयीं दृढां ।